

[Lenger]

måde viser, at man selv er indstillet på at foretage nogle foreløbige ændringer i sindslidendes administrative retsstilling, ganske uanset at der sidder et udvalg. Samtidig afviser justitsministeren og fru Lizzie Lichtenberg og hr. Bjørn Elmquist i dag beslutningsforslag nr. B 55 med den begrundelse, at man vil afvente betænkningen.

Det forslag, vi har fremsat, og som hedder nr. B 55, går netop ud på ikke at afvente betænkningen, og det er et forslag, der vedrører en lang række områder, som faktisk ikke vedrører sindssygeloven. Det er administrative forbedringer af sindslidendes retsstilling, og det er en meget lille problemkreds i forhold til den meget store og meget vanskelige problemkreds, som udvalget primært skal koncentrere sig om, og hvor man måske ville have været et halvt år længere fremme i arbejdet, hvis det ikke var sådan, at folketinget først havde ønsket at få lavet et halvt års arbejde med spørgsmålet om registrering, før udvalget kunne gå i gang for fuld kraft med det, der er det centrale, nemlig sindssygelovgivningen.

Spørgsmålet om de administrative forbedringer af sindslidendes retsstilling ligger for os at se noget i yderkanten af, hvad dette udvalg skal og bør beskæftige sig med, og vi finder ingen som helst grund til at afvente, at udvalget færdiggør sit arbejde. Man kan udmærket tage politisk stilling til det allerede på nuværende tidspunkt. At regeringen selv har den holdning, at man ikke vil afvente udvalgets arbejde, viser sig jo ved, at indenrigsministeren allerede den 24. oktober 1983 udsendte dette cirkulære, som hun omtaler i folketingets forhandling 1983-84, 1. samling, sp. 1549.

Jeg vil slutte med at sige vedrørende nr. B 55, at vi tror på, at der i forbindelse med udvalgsarbejdet kan komme nogle forbedringer ud af de mere forsigtiges holdninger. Vi ved jo fra tidligere forhandlinger her i salen, at der er positiv vilje med hensyn til at sætte grænse for observationstidens længde efter tvangsindlæggelse, at sætte tidsfrist for sygehusets videregivelse af udskrivningsbegæring fra patienten/værgen til justitsministeriet og at afkorte justitsministeriets behandling af alle klager over tvangsindgreb samt af udskrivningsbegæring og sikre hurtigere bearbejdelse af domstolsprøvelse af afslag på udskrivningsbegæring, som der står i for-

slaget. Det, der er hele baggrunden for, at vi har genfremsat forslaget, er, at der var en nogenlunde positiv vilje i hvert fald over for disse 3 af de oprindelige 7 punkter, som VS havde med i februar 1983. Denne positive vilje var der, da man havde førstebehandling den 9. november 1983.

På den baggrund tror jeg, der er grund til optimisme, især hvad angår beslutningsforslag nr. B 50. Jeg tror, der er mulighed for, og at vi får vedtaget dette forslag nogenlunde i dets helhed, at vi i hvert fald får gennemført nogle foreløbige forbedringer inden for det problemområde, vi har berørt i forslag nr. B 55.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hr. Lenger har rigtigt resumeret, at han selv og fru Alice Faber er tilhængere uden forbehold af en absolut ophævelse af registrering. Hr. Jimmy Stahr, hr. Hagen Hagensen og hr. Bjørn Elmquist gav udtryk for den principielle opfattelse, at registreringen skulle ophæves, men jeg forstod alle 3 ordførere på den måde, at de fandt det rigtigt, at man fik lejlighed til at drøfte spørgsmålet nærmere, og så vil det være forkert at træffe afgørelse i dag vedrørende spørgsmålet. Det er bestemt ikke for at udskyde sagen mere. Jeg synes lige så godt, vi kan få overstået den, så vi bestemmer os til, hvad der skal ske, men da der har været udtrykt ønske om at drøfte sagen nærmere, vil jeg gerne afvente, hvad retsudvalget siger om sagen, inden der træffes beslutning. Jeg forstår udmærket, at man vil have den overvejelse. Jeg har jo selv nævnt en tvivl.

Jeg vil gerne sige til hr. Lenger i den forbindelse: det er ikke et spørgsmål om, hvor mange der står bag den ene eller den anden opfattelse. Der var vel 2 klare, modstående opfattelser i udvalget, og som jeg nævnte i min svartale før, kan man hindre de fleste af de uheldige virkninger, vi i dag har af en registrering, og samtidig tage de hensyn, jeg nævnte, ved det forslag, der blev stillet. Om det så er brugeligt, når udvalget skal drøfte det nærmere, kan jeg ikke vide, men det er et forsøg på at give en anvisning på en anden fremgangsmåde, hvis man som jeg er i tvivl om, hvorvidt det er rigtigt fuldstændigt at opheve registreringer.